

[Hendriksen.]

Hensyn til at det ikke skulde være i Stand til at opfylde den eventuelt paatagne Garanti, jeg er ganske klar over, at Grunden til, at Ministeriet har taget det nævnte Standpunkt, er den rent principielle, at man vil kræve en Bankgaranti i alle Tilfælde, og at man mener, at kun en Bankgaranti kan være fyldestgørende og betryggende Sikkerhed.

Det er i den Anledning, jeg meget indtrængende vil henstille til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at revidere denne Anskuelse noget. Jeg vil tillade mig at hævde, at Bankgaranti ikke behøver at være den eneste Form for betryggende Sikkerhed, og i Loven staar der, at der skal stilles betryggende Sikkerhed efter Ministeriets Skøn. Der kan stilles betryggende Sikkerhed paa mange Maader, bl. a. kunde det i dette Tilfælde være sket paa den Maade, at der til Sikkerhed deponeres let realisable Værdipapirer i en saadan Udstrækning, at den fuldt ud tilfredsstillede det Krav, man fra Ministeriets Side kunde stille; men det vilde man altsaa ikke, man krævede Bankgarantien. Nu vil man maaske sige, at 175 Kr. ikke er noget særlig stort Beløb i Relation til 35 000 Kr., men jeg vil dog gerne pege paa, at for en færøsk Fiskeskipper, der vender og drejer en Tikroneseddél, for han giver den ud, simpelt hen af den Grund, at han er nødt til det, fordi han ikke har ret mange Penge mellem Hænder, er 175 Kr. et Beløb, han ser paa, navnlig naar han er klar over, at dette Beløb kunde have været sparet, og i sidste Instans er det jo denne færøske Fiskeskipper, der kommer til betale Pengene.

Men Historien er ikke forbi endnu, for den Gang Banken saa skulde stille Garantien, meddelte Banken mit Firma, at Garantierklæringen skulde stemples og stemples med 70 Kr. Ministeriet for Søfart og Fiskeri sagde, at den skulde ikke stemples, men Banken blev ved sit og sagde, at Loven krævede, at den skulde stemples, og saa blev Garantierklæringen stemplet med disse 70 Kr. Ministeriet meddelte saa mit Firma, at disse 70 Kr. vilde vi faa refunderet, naar vi indsendte en Ansøgning til Skattedepartementet gennem Ministeriet for Søfart og Fiskeri, der vilde viderebefordre den med sin Anbefaling. Det gjorde vi, og saa modtog mit Firma en Skrivelse, der er dateret den 6. December, og hvori det bl. a. hedder, at

„de citerede Lovbestemmelser efter Skattedepartementets Formening ikke

indeholder Hjemmel til at bevilge det ansøgte, og at man heller ikke i øvrigt har Hjemmel til at bevilge Andragendet.“

Herefter er altsaa Lovforslaget fremsat, og det har tilbagevirkende Kraft. Jeg kan ganske anbefale det, rent bortset fra, at det vil medføre, at jeg faar 70 Kr. tilbagebetalt, 70 Kr., som jeg ganske vist skal give videre til deres rette Ejermand, men jeg beklager, at de 175 Kr., der er betalt i Bankprovision, ikke kan faas tilbage, og det er udelukkende i den Anledning, jeg har fremdraget denne Tildragelse. Jeg vil endnu en Gang henstille til den højtærede Minister at overveje, om ikke Administrationen kunde tage en anden Garanti end Bankgaranti. Jeg er selvfølgelig klar over, at Bankgaranti i adskillige Tilfælde er baade nødvendig og ønskelig, men det bør ikke være det ene saliggørende.

Povlsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uændret.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stærning): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet til det fremsatte Lovforslag, der ganske rigtigt har sin Oprindelse i Forhold som dem, det ærede Medlem Hr. Hendriksen har skildret. Forinden dette Lovforslag er fremsat, har vi ved Ansøgning til Finansudvalget tilvejebragt Dækning for et Beløb — jeg formoder, det er det, det ærede Medlem taler om —, som altsaa har maattet udredes til Stempning, da det viste sig, at Loven ikke omfattede Fritagelse for den Art Udgifter, her var Tale om.

Hvad angaar den øvrige Del af Historien, som det ærede Medlem kaldte den, skal jeg nu lade foretage en Undersøgelse af det hele Forhold. Disse Laan ydes ikke efter Beslutning i hvert enkelt Tilfælde, men efter et for længe siden tilvejebragt Regulativ, og jeg skal tage dette Regulativ frem og undersøge, om det er muligt at foretage Ændringer deri, som letter Betingelserne. Jeg indrømmer, at i et Tilfælde som det her nævnte, naar det er forefaldet, saaledes som det ærede Medlem skildrede det, var der vel Grund til at benytte andre Udveje end Bankgarantien. Jeg skal altsaa foranledige en Gennemgang af det paagældende Regulativ for Laanenes Ydelse.

Hvad angaar de af det ærede Medlem Hr. Samuelsen gjorde Bemærkninger, skal jeg gerne bekræfte, at der er truffet Foranstaltninger til en Nyordning med Hensyn til det Beløb, der aarligt staar til Raadighed, saaledes at vi med Finansministeriet er